

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 78 0 P 019912 17 Rev
Banjaluka, 01.6.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u Banjaluci u vijeću sastavljenom od sudija: Stake Gojković, kao predsjednik vijeća, Biljane Tomić i Senada Tice, kao članovi vijeća, rješavajući u pravnoj stvari tužitelja dr S.G., sin S. iz P., koga zastupa punomoćnik dr M.D., advokat iz O., protiv tuženog D.K., sin P. iz P., B., radi naknade štete zbog klevete, vrijednost predmeta spora 10.000,00 KM, odlučujući o reviziji tužitelja izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj: 78 0 P 019912 15 Gž od 17.3.2017. godine, na sjednici održanoj dana 01.6.2018. godine, donio je

RJEŠENJE

Revizija se odbacuje.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Prnjavoru broj: 78 0 P 019912 14 P od 31.12.2014. godine odbijen je zahtjev tužitelja da se utvrdi da je tuženi u emisiji A. koja je održana 11.04.2014. godine, na televiziji, iznio neistinito izražavanje klevetničkog sadržaja koji se odnosi na pitanja od političkog i javnog interesa, čime da je nanio nematerijalnu štetu tužitelju u vidu povrede časti i ugleda, slijedom čega da se obaveže tuženi da mu na ime naknade te štete isplati iznos od 10.000,00 KM sa pripadajućom zateznom kamatom i troškovima postupka. Odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Presudom Okružnog suda u Banjaluci broj: 78 0 P 019912 15 Gž od 17.3.2017. godine žalba tužitelja je odbijena i presuda prvostepenog suda potvrđena, te je odbijen i zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 720,00 KM.

Tužitelj revizijom pobija drugostepenu odluku zbog povrede odredaba parničnog postupka, sa prijedlogom da se revizija dozvoli i osporena presuda preinači tako da se udovolji tužbenom zahtjevu uz naknadu troškova parničnog postupka.

Tuženi nije odgovorio na reviziju.

Revizija nije dozvoljena.

Odredbom člana 237. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ br. 58/03, 85/03, 74/06, 63/07, 49/09 i 61/13 – u daljem tekstu: ZPP), propisano je da revizija nije dozvoljena ako vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude ne prelazi 30.000,00 KM. Mjerodavna vrijednost predmeta spora, za ocjenu prava na reviziju, kada se tužbeni zahtjev (kao u ovom slučaju - u dijelu koji se odnosi na zahtjev za utvrđenje da je tuženi iznio neistinito izražavanje klevetničkog sadržaja) ne odnosi na novčani iznos, jeste ona koju je tužitelj označio u tužbi (član 321. stav 2. ZPP), odnosno ona koju je sud brzo i na pogodan način utvrdio

najkasnije na pripremnom ročištu, a ako pripremno ročište nije održano onda na glavnoj raspravi, prije početka raspravljanja o glavnoj stvari (član 321. stav 3. ZPP).

Kada je tužbeni zahtjev izražen u novcu, kao vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude, uzima se u obzir samo vrijednost glavnog zahtjeva (član 316. stav 2. ZPP). Kamate, ugovorna kazna i ostala sporedna traženja ne uzimaju se u obzir pri određivanju vrijednosti spora ako ne čine glavni zahtjev (stav 3. iste zakonske odredbe).

Tužitelj je u u tužbi vrijednost predmeta spora označio iznosom od 10.000,00 KM. Pored navedenog nenovčanog zahtjeva, o kojima je naprijed bilo riječi, tužbeni zahtjev se odnosi i na isplatu naknade štete u iznosu od 10.000,00 KM, sa pripadajućom zateznom kamatom koja, kao ni traženi troškovi spora, saglasno naprijed izloženom, ne utiču na određivanje vrijednosti predmeta spora, pa tako ni vrijednosti pobijane presude. Zahtjevi tužitelja su odbijeni, a ni jedan od navedenih iznosa ne prelazi vrijednost od 30.000,00 KM, što reviziju čini nedopuštenom, u smislu naprijed citirane zakonske odredbe.

Znajući to, revident je pozivom na odredbu člana 237. stav 3. ZPP, zatražio da se o reviziji odluči, iako nije dozvoljena. Revizionim prigovorima se osporava pravilnost primjene odredbe člana 182. ZPP od strane nižestepenih sudova u konkretnoj pravnoj situaciji. Nisu navedeni razlozi iz kojih bi proizlazilo da je rješavanje o reviziji važno za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, niti se bilo čime ukazuje da nižestepeni sudovi različito sude u sličnoj situaciji ili da takvih i sličnih predmeta ima u broju koji bi opravdao odlučivanje o nedozvoljenoj reviziji. Uostalom, i sam revident ističe da je navedena zakonska odredba (član 182. ZPP) izričita i jasna, što podrazumjeva da nema potrebe za njenim tumačenjem. Pogrešna primjena ove odredbe jeste razlog za izjavljivanje revizije kada je ona dopuštena, ali nije razlog za odlučivanje o inače nedopuštenoj reviziji, ako za takvo postupanje nisu ispunjeni i drugi, naprijed navedeni, uslovi.

Slijedom izloženog riješeno je kao u izreci, na osnovu odredbe člana 247. stav 1, 4. i 6. u vezi sa članom 237. stav 2. ZPP.

Predsjednik vijeća
Staka Gojković

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić